

האלימות בנישיאה-

נער בן 12

היא נרצחה בידי מאהבה

במוסד, ולא רצתה להפריד בין שני האחים ולשלוח את שמואל למוסד אחר. שמואל קהרבני לא היה ילד מפגז. הוא היה ילד חביב ועליו שהתקדם יפה בלימודיו. במוסד בו הרגיש הרבה יותר טוב מאשר בבית הוריו בראשיהעין. שם היתה מיטרה. היו לו 16 אחים ואחיות ו- האב הקשיש יחיא היה המפרנס היחיד של המשפחה, בה ממשיכה האם ללדת מדי שנה.

אולם רוצחו של שמואל לא היה רק הנער המופרע בן ה-12. אנשים מבוגרים יותר, הנושאים במישרות מכובדות ב- תפקידים משלתיים היו שותפים לפשע. אנשים אלה יושבים בהדריהם ליד שולחנות כתיבה עליהם מונחים תיקים ממוספרים. הילדים השפוטים הנשלחים למוסדות הם עבורם רק מספרים.

אנשים אלה אינם באים כמעט במגע ישיר עם הילדים הנמצאים במוסדות ל- נערים שפוטים. את החלטותיהם הם מ- שאירים לכיוצו לאחרים, החייבים לבצעם

לושה נערים, ליתר דיוק - שלושה ילדים, יצאו לטייל לסני שבוע בהרי ירושלים. אחד מהם, המבוגר, היה בן 12 שנים. שני חבריו היו האחד בן 10 והשני בן 9. שלושם היו חניכי ה- מוסד לנערים שפוטים ומקרי סעד יידיה, מוסד סגור של משרדהסעד הנמצא ליד הכפר הערבי אברגוש וליד מעלה-החמישה. היה יום חורף נאה והשלושה טיפסו בין הסלעים. הם הרחיקו כמה מאות מטרים בלבד מגדרות המוסד כאשר פרץ ריב בין הנער המבוגר, זה בן ה-12 לבין שמואל קהרבני, הילד בן ה-9. הנער הבוגר, שנמצא בתחילת תהליך ההתבגרות שלו, דרש מחברו שיניח לו לבצע מעשה סדום בגופו. הילד טרב. בן ה-12 תפס בחבל שהיה בידו וכפת את רגליו. אבל הילד בן ה-9 המשיך להתנגד. הנער הבוגר הרים סלע, הטיח אותו בראשו של הילד וזה צנח לארץ כמעולף.

אז התנפל הנער על חברו וביצע בגופו מעשה כדי לספק את יצריו המבולבלים. הילד השלישי בחבורה, עמד והביט ב-

נרצח שמואל קהרבני

ללא כל ערעור. אותם אנשים הם שאילצו את הנהלת מוסד יידיה לקלוט את הנער שהתגלה אחרי-כך כרוצח פסיכופאט קטן, למרות שלפי דעת המנהלת ומחונכי המוסד הוא לא היה מתאים למסגרת החברתית והחינוכית של המוסד.

הנער בן ה-12 היה נער מופרע ולא נער שפוט בלבד. למרות גילו הצעיר כבר נז- קפת על חשבונו שורה ארוכה של תיקים פליליים. אפילו הוריו של נער זה התבישו בו וכשהיו באים לבקר במוסד ענו לש- אלות העובדים שביקשו לדעת את מי הם מחפשים: "לא. סתם באנו לבקר את ה- ילדים."

מתרחש כאילו כל הענין אינו נוגע לו. רק כעבור כמה דקות הבחינו השניים כי שמואל קהרבני לא התעלף ולא איבד את הכרתו. הוא מת כשהאבן מחצה את ראשו.

המנהלים

סירבו לקבל

יקזו היתה הנהלת מוסד יידיה מסרבת לקלוט את שמואל קהרבני במוסד, בגלל גילו הצעיר, יתכן והיה נשאר עוד בחיים. אולם הנהלת המוסד התחשבה בעובדה שאחיו של שמואל נמצא אף הוא

נרצחת חוה פכווסר

ביום הראשון השבוע, בשעה 5.30 בבוקר, יצאה השוטרת חוה פכווסר בת ה-22 מביתה בשדרות בנימין בנתניה. היא צעדה במהירות לעבר תחנת האוטו-בוסים אנד שבמרכז העיר, כדי להספיק להגיע לאוטובוס היוצא בשעה 6.00 לתל-אביב. חוה לא הספיקה להגיע אל האוטובוס. כמה דקות לפני השעה 6.00 היא הספיקה עזו לצעוק "הצילו! הצילו!" צנחה בתחנת האוטובוסים כשפגיון מגואל בדם תקוע בתוה. בדרך לבית-החולים היא נפחה את נשמתה.

עדייראיה למעשה, הבחינו בגבר גבוה ונאה הנמלט מהמקום. הם רדפו אחריו, אולם הוא הצליח לברוח מהם. הוא לא הרחיק לברוח. כשכזלו מתנשף נכנס לבית-כנסת סמוך, בו היו מתפללי שחרית בעיצומה של תפילה. "עשיתי דבר נורא!" זעק באוזני המתפללים, כשהוא רועד כולו. "תקראו למשטרה! עשיתי פשע!" כאשר הגיעה המשטרה וזהה האיש כמריו ביטוני, 30, עולה חדש מבראזיל. אותו בוקר, כך הסתבר בחקירה, המתין מריו לחוה, שהיתה ידידתו בעבר, ליד ביתה. הוא עקב אחריה ובדרך לתחנה ניסה לשוחח עימה. חוה התעלמה ממנו והמשיכה לצעוד לעבר התחנה. שם הוא רצח אותה.

★ ★ ★

הם נרשמו לנישואין

בניגוד לפרטים שפורסמו בעיתונות היומית, ושיצרו תמונה כאילו רצח מריו את השוטרת בשל רומן מיקרי שהיה ביניהם בעבר ונפסק, ובשל סירובה של חוה לחדש את קשריה עימו, העלתה הקורת, "העולם הזה" בפרשה עלילה סבוכה הרבה יותר. מריו לא הכיר את חוה היפהפיה בפגישה מיקרית ברחוב דיזנגוף לפני חצי שנה, כפי שסופר. הצעיר המרשים ויפה-התואר שעלה לפני שנה וחצי לארץ, הכיר את חוה עוד לפני כשנה. במשך מיספר שבועות הם יצאו ביחד ואחרי-כך נפרדו. כאשר פגש מריו את חוה לפני חצי שנה, כשהיא ניצבת כמדי שוטרת ברחוב דיזנגוף, היתה זו פגישתם הראשונה אחרי פרידתם. מריו ניגש אל השוטרת וניסה לחדש עימה את הקשר.

לשניים היה רקע משותף. חוה, המשרתת זה שנתיים כשוטרת אחרי שקודם לכן היתה שוטרת צבאית, נולדה בפולין, עלתה לישראל עוד בשנת 1949. הוריה שלא נקלטו בארץ, ירדו יחד עימה לבוליביה. שם למדה את השפה הספרדית. מריו, שמלבד ספרדית ידע מעט עברית, שמח לקשור קשר עם בחורה שהיתה לו עימה שפה משותפת. חוה הסכימה לחדש את קשריה עם מריו, מהנדס כימאי ממזרח צ'כיה. הם יצאו יחד מוספר חודשים, אהבתם פרחה והם אף נרשמו לנישואין כרבות. אולם אז אייץ לפתע התקר.

כאשר נרשמו השניים לנישואין הותה חוה כשמועות הראשונות להריונה. אבל זמן קצר אחרי כן היא חזרה בה מכוונתה להינשא למריו וללדת לו ילד. היא ביצעה הפלה והודיעה למריו שהיא רוצה להיפרד ממנו. "אינני רוצה שניפגש יותר", אמרה.

הפרידה נפלה על מריו כרעם משמים. הוא לא היה מוכן להשלים עם העובדה שהשוטרת היפה נטשה אותו. הוא ניסה להתקשר עימה, היה אורב לה במקומות שם ידע כי היא ניצבת על מישמרתה. היה מנסה לדבר עם חברותיה שיזכרו על ליבה. (המשך בעמוד 26)